

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **eD´ system Czech, a.s.,** se sídlem Novoveská 1262/95, Ostrava - Mariánské Hory, zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Sequensem, se sídlem Jungmannova 24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí,** se sídlem Vršovická 65, Praha 10, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **1)** ASEKOL, s.r.o., se sídlem U Pejřárny 97, Praha 4, zastoupen advokátem Mgr. Janem Kořánem, se sídlem Hybernská 32, Praha 1, **2)** REMA Systém, a.s., se sídlem Budějovická 1667/64, Praha 4, zastoupen advokátkou JUDr. Petrou Mirovskou, se sídlem Jungmannova 24, Praha 1, **3)** JVC Czech, s.r.o., se sídlem Kunice u Říčan 227, Stráončice, zastoupen advokátem JUDr. Otakarem Švorčíkem, se sídlem Hálkova 2, Praha 2, **4)** PHILIPS Česká republika, s.r.o., se sídlem Šafránkova 1238/1, Praha 5, zastoupen advokátkou JUDr. Petrou Vlachovou, se sídlem Vodičkova 31, Praha 1, **5)** BaSys CS, s.r.o., se sídlem Sodomkova 1478/8, Praha 10, zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Zlesákem, se sídlem Revoluční 1, Praha 1, **6)** SAMSUNG Zrt., se sídlem Samsung Tér 1 H-5126, Jánszfényszaru, Maďarsko, zastoupen advokátem Mgr. Bc. Janem Spáčilem, L.LM., se sídlem Kateřinská 40/466, Praha 2, **7)** SAMSUNG Elektronics, Czech and Slovak, s.r.o., se sídlem Sokolovská 394/17, Praha 8, zastoupen advokátem Mgr. Bc. Janem Spáčilem, L.LM., se sídlem Kateřinská 40/466, Praha 2, **8)** FAST ČR, se sídlem Černokostelecká 2111, Praha 10, zastoupen advokátem Mgr. Michalem Vojáčkem, se sídlem Americká 17, Praha 2, **9)** MASCOM, s.r.o., se sídlem U Pejřárny 97, Praha 4, **10)** PANASONIC Czech Republic, s.r.o., se sídlem Thámova 289/13, Praha 8, zastoupen Michalem Mazalem, bytem Nad Babím dolem 402, Měšice u Prahy, **11)** Rumpold T (chráněná dílna), s.r.o., se sídlem Budějovická 82, Týn nad Vltavou, **12)** Ludvíček, s.r.o., se sídlem V Jirchářích 14, Praha 1, **13)** Obec Kestřany, se sídlem Kestřany 136, **14)** Město Velešín, se sídlem nám. J.V. Kamarýta 76, **15)** ASBIS CZ, s.r.o., se sídlem Obchodní 103, Čestlice, zastoupen advokátem JUDr. Markem Pilátem, se sídlem Na Slupi 15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 10. 3. 2006 čj. 1420/M/06, 18930/ENV/ 06, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2011, č. j. 11 Ca 421/2008 - 1006,

takto:

I. Návrh na přerušení řízení o kasační stížnosti **se zamítá.**

II. Kasační stížnost **se zamítá.**

III. Účastníkům řízení a osobě zúčastněné na řízení ASEKOL **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal včas kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2011, č. j. 11 Ca 421/2008 - 1006, jímž byla jeho žaloba odmítnuta a bylo rozhodnuto o nákladech řízení.

Z napadeného usnesení městského soudu vyplývá, že žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 10. 3. 2006 čj. 1420/M/06, 18930/ENV/06, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 22. 12. 2005, čj. 5193/ENV/720/05 jako nepřípustný, když správní orgán dospěl k závěru, že žalobce neměl být účastníkem řízení, jehož výsledkem bylo toto rozhodnutí. Žalobu proti témuž rozhodnutí podala společnost REMA Systém, a.s., a věc je vedena u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 Ca 118/2006. Ze spisu bylo zjištěno, že rozsudkem ze dne 17. 12. 2010, č. j. 7 Ca 118/2006 - 165 bylo shora uvedené rozhodnutí ministra životního prostředí zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 11. 1. 2011. Tímto rozsudkem bylo zrušeno rozhodnutí, které je žalobou napadeno i v této věci. Městský soud se proto zabýval otázkou, zda jsou splněny zákonem stanovené předpoklady pro to, aby se žalobou meritorně zabýval a po posouzení věci dospěl k závěru, že tomu tak není.

Městský soud uvedl, že podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) soud ve správním soudnictví rozhoduje mj. o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné. Soudní řád správní stanoví podmínky, za kterých soud může rozhodnutí vydané v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné (rozhodnutí správního orgánu) přezkoumat. Z § 5 s. ř. s. vyplývá, že předmětem přezkumu soudem jsou taková rozhodnutí správních orgánů, která byla vydána po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Předmětem přezkumu jsou tedy taková rozhodnutí, proti nimž nelze podat řádný opravný prostředek, tedy pravomocná rozhodnutí. Nepochybné je, že podmínkou řízení pro věcné projednání žaloby je existence pravomocného rozhodnutí správního orgánu, které má soud na základě podané žaloby přezkoumat. Z toho vyplývá, že v případě, kdy žalobou napadené rozhodnutí bylo pravomocně zrušeno, chybí zde jedna z podmínek řízení, totiž existence pravomocného rozhodnutí správního orgánu, které může být soudem přezkoumáno a jde přitom o nedostatek neodstranitelný. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný. Městský soud proto žalobu odmítl.

Stěžovatel opřel kasační stížnost o § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy o tvrzenou nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby.

Stěžovatel uvedl, že si je vědom toho, že existence pravomocného rozhodnutí správního orgánu je jednou z podmínek řízení. Proti rozsudku městského soudu ze dne 17. 12. 2010 č. j. 7 Ca 118/2006 - 165, kterým bylo zrušeno rozhodnutím ministra životního prostředí, jehož zrušení se domáhá touto žalobou, však byly podány kasační stížnosti. Stěžovatel má za to, že neexistenci pravomocného rozhodnutí správního orgánu je možno považovat za neodstranitelný nedostatek podmínky řízení pouze tehdy, pokud toto rozhodnutí správního orgánu již nebude moci být podrobeno žádnému přezkumu, tj. až v okamžiku, kdy proti tomuto rozhodnutí nebude možno podat žádný opravný prostředek, včetně kasační stížnosti.

Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti přerušil do doby rozhodnutí o kasačních stížnostech proti rozsudku městského soudu ze dne 17. 12. 2010, č. j. 7 Ca 118/2006 - 165. Pokud by Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přerušení řízení, pak stěžovatel navrhl, aby napadené usnesení městského soudu bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že i když byly proti shora uvedenému rozsudku městského soudu podány kasační stížnosti, jedná se o rozsudek, který je v právní moci a je vykonatelný, tzn. výrok tohoto rozsudku je v souladu s § 54 odst. 6 s. ř. s. závazný pro účastníky, osoby na řízení zúčastněné a pro orgány veřejné moci. Podané kasační stížnosti nebrání právním účinkům rozsudku, jelikož zákon v souladu s § 107 s. ř. s. odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznává. Žalovaný proto nevidí důvod, proč by měl městský soud čekat do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasačních stížnostech a do této doby řízení přerušit, když navzdory kasačním stížnostem zůstává rozsudek v právní moci a je vykonatelný.

Žalovaný navrhl, aby kasační stížnost byla jako nedůvodná zamítnuta.

Osoba zúčastněná na řízení ASEKOL ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že argumentace stěžovatele, podle níž je třeba s odmítnutím žaloby vyčkávat až do uplynutí lhůty k podání všech v úvahu přicházejících opravných prostředků, není udržitelná. Upozornila, že v případě kasační stížnosti již není předmětem přezkumu samotné rozhodnutí správního orgánu, ale rozsudek soudu vydaný ve správním soudnictví. Rozhodnutí správního orgánu již není kasační stížností přezkoumáváno. Kasační stížnost je třeba považovat za mimořádný opravný prostředek, neboť se jedná o opravný prostředek směřující proti již pravomocnému rozsudku. Pokud by argumentace stěžovatele byla vzata do důsledku, bylo by třeba vyčkat i uplynutí lhůt pro obnovu řízení či pro ústavní stížnost. Zúčastněná osoba se domnívá, že tvrzení stěžovatele o nutnosti vyčkat uplynutí lhůt k podání mimořádných opravných prostředků nemá oporu v žádném zákonném ustanovení a v praxi by takový výklad způsobil v některých případech časově neomezenou možnost odmítnutí žaloby z důvodu eventuální možnosti podat návrh na

obnovu řízení v jiném pravomocně skončeném řízení. Zúčastněná osoba nenalezla důvod pro přerušení řízení o kasační stížnosti a navrhla, aby kasační stížnost byla jako nedůvodná zamítnuta.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti, když neshledal vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, posoudil kasační stížnost takto:

Právní doktrína obvykle dělí opravné prostředky, které lze podat v soudním řízení, na řádné a mimořádné a dělítkem je právě to, zda ten který opravný prostředek se podává proti nepravomocnému, či proti pravomocnému rozhodnutí soudu.

Typickým příkladem řádného opravného prostředku je odvolání podané v občanském soudním řízení (§ 201 a násl. o. s. ř.). Účastník řízení může napadnout rozhodnutí okresního soudu nebo rozhodnutí krajského soudu vydané v řízení v prvním stupni odvoláním, pokud to zákon nevylučuje. S podáním odvolání občanský soudní řád spojuje *suspenzivní účinek,* vyjádřený v § 206 odst. 1 o. s. ř. tak, že podá-li ten, kdo je k tomu oprávněn, včas přípustné odvolání, nenabývá rozhodnutí právní moci, dokud o odvolání pravomocně nerozhodne odvolací soud.

Na jiných principech je postavena kasační stížnost ve správním soudnictví. Podle § 102 s. ř. s. kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, jde, podle shora uvedeného doktrinálního dělení, o mimořádný opravný prostředek. Suspenzivní účinek se nemůže uplatnit, naopak podmínkou podání kasační stížnosti je, aby rozhodnutí soudu, proti němuž kasační stížnost směřuje, bylo pravomocné.

Podle § 54 odst. 5 s. ř. s. rozsudek, který byl doručen účastníkům řízení, je v právní moci; podle § 55 odst. 5 s. ř. s. o usnesení platí přiměřeně ustanovení o rozsudku. Důsledky výroku pravomocného rozsudku jsou vyjádřeny v § 54 odst. 6 s. ř. s. tak, že tento výrok je závazný pro účastníky, osoby na řízení zúčastněné a pro orgány veřejné moci.

V projednávané věci bylo pravomocným rozsudkem městského soudu ze dne 17. 12. 2010, č. j. 7 Ca 118/2006 - 165 zrušeno totéž rozhodnutí žalovaného, jehož zrušení se domáhá žalobce touto žalobou. K některým důsledkům pravomocného zrušení rozhodnutí správního orgánu se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49 (uveřejněno pod č. 1255/2007 Sb. NSS) takto:

I. Zruší-li krajský soud rozhodnutí správního orgánu, je povinností správního orgánu pokračovat v řízení a řídit se přitom závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí, bez ohledu na to, zda je ve věci podána kasační stížnost.

II. I správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce (73 odst. 2 a 4, § 107 s. ř. s.). Samotné podání kasační stížnosti, není-li ze zákona spojeno s odkladným účinkem či nebyl-li vysloven soudním rozhodnutím, nemá však na plnění povinností správním orgánem žádný vliv.

III. Nerespektuje-li správní orgán pravomocné soudní rozhodnutí a nepokračuje řádně v řízení, může se dle okolností jednat o nečinnost, proti níž se lze bránit podáním žaloby dle § 79 a násl. s. ř. s.

Ze shora uvedeného vyplývá, že v projednávané věci je rozhodujícím okamžikem den 11. 1. 2011 jako den, kdy nabyl právní moci rozsudek městského soudu ze dne 17. 12. 2010 č. j. 7 Ca 118/2006 - 165, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného. Od tohoto dne je žalovaný povinen pokračovat v řízení ve smyslu shora uvedeného rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu a v této projednávané věci došlo k tomu, že přestalo existovat pravomocné správní rozhodnutí žalovaného, které by bylo možno přezkoumat. Městský soud proto postupoval v souladu se zákonem, dospěl-li k závěru, že v projednávané věci chybí jedna z podmínek řízení, tento nedostatek je neodstranitelný, a žalobu proto bez dalšího odmítl.

Ze žádného zákonného ustanovení nelze dovodit, že by měl městský soud postupovat tak, jak navrhuje stěžovatel v kasační stížnosti. Naopak i hledisko hospodárnosti a rychlosti soudního řízení hovoří jednoznačně pro to, aby žaloba byla ihned bez dalšího zkoumání odmítnuta.

Nejvyšší správní soud proto nejprve vyslovil, že návrh na přerušení řízení o kasační stížnosti se zamítá, protože není dán žádný důvod k takovému procesnímu postupu, a poté zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti uvážil Nejvyšší správní soud takto:

Žalobci se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává proto, že ve věci neměl úspěch (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovanému se tato náhrada nepřiznává proto, že sice ve věci podal vyjádření ke kasační stížnosti, nepřekročil tím však rámec plnění svých pracovních povinností jako ústřední orgán státní správy. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že účastníkům řízení se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plnění povinnosti, kterou jí soud uložil. Osoba zúčastněná na řízení ASEKOL sice podala vyjádření ke kasační stížnosti, avšak soud jí neuložil povinnost toto vyjádření podat. Proto osobě zúčastněné na řízení ASEKOL nebyla přiznána náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti. Ostatní osoby zúčastněné na řízení v řízení o kasační stížnosti neučinily žádný úkon.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2011

JUDr. Petr Průcha
předseda

senátu